

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18626/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА ..., чији је пуномоћник Небојша Божовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Николић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1469/22 од 25.07.2022. године, у седници одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1469/22 од 25.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1469/22 од 25.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 1469/22 од 25.07.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Параћину П 2130/21 од 04.04.2022. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан даму исплати 300 евра у динарској пртиввредности са каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке по најповољеније курсу по којем банке врше откуп девизних средстава почев од 01.08.2017. године до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу од 144.624,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавио тужени, из чије садржине произлази да исту побијају због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге тужених за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за повраћај новчаног износа датог ради пружања адвокатске услуге која није извршена (услуге адвоката да састави тужбу). Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, наводе изнете у ревизији, и да је о основаности захтева одлучено одговарајућом применом материјалног права према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати, а да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права, под условима прописаним цитираном одредбом члана 404. став 1. ЗПП, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Побијаном пресудом није одступљено од судске праксе. Пружање адвокатске услуге састављања тужбе није условљено издавањем пуномоћја. Тужбу коју састави адвокат, странка може лично потписати и суду поднети. Пресуда Врховног касационог суда Рев 2079/17 од 21.06.2019. године, на коју се ревидент позива, односи се на другачију чињенично-правну ситуацију у односу на ону која је предмет ове парнице. По оцени овог суда, у конкретном случају не постоји потреба ни за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2 ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 12.07.2019. године. Вредност предмета спора је 300 евра и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић